روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران • صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان • نشانی: میدان فاطمی، خیابان بهرام مصیری، پلاک ۲۲ • تلفن: ۵۴ و ۸۸۹۳۶۲۷۰ • نمابر: ۸۸۹۲۵۴۶۷ • تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴۸ • توزیع: شرکت پیام‌رسان سبز تلفن: ۶۶۲۸۷۳۴۴ • چاپ: صمیم تلفن: ۴۴۵۳۳۷۲۵

روزنامه شرق

www.sharghdaily.ir

شنبه ۳۰ بهمن ۱۴۰۰ • ۱۷ رجب ۱۴۴۳ • ۱۹ فوریه ۲۰۲۲
سال نوزدهم • شماره ۴۲۲۴ • ۱۲ صفحه

اذان ظهر تهران ۱۲:۱۸ • اذان مغرب ۱۸:۰۸
اذان صبح فردا ۵:۲۲ • طلوع آفتاب ۶:۴۶

fardashargh@gmail.com

روزنامه فردا

نور نوشت

به علت کاهش بارش در استان تهران، حال سد لتیان خوب نیست./عکس: محمدامین پورعرب، فارس

اتفاق

اعتراض روزنامه‌نگاران به دخالت نهادها در امور صنفی

در دفاع از استقلال حرفه روزنامه‌نگاری

روزنامه‌نگاران نسبت به دخالت نهادهای غیرصنفی در امور روزنامه‌نگاران اعتراض کردند. هفته گذشته سه نفر از اعضای هیئت مدیره منتخب انجمن صنفی روزنامه‌نگاران تهران در بیانیه‌ای اظهار داشتند که وزارت کار از ردصلاحیت آنها خبر داده است. در پاییز امسال ردصلاحیت «حسن نمکدوست» رئیس منتخب هیئت مدیره انجمن سراسری و بازرس انجمن «گیسو فغفوری» اطلاع داده شده بود. آن‌گونه که در بیانیه منتشرشده از سوی سه نفر از ردصلاحیت‌شدگان در سایت رویداد ۲۴ آمده «ابتدا به دکتر نمکدوست اعلام شد صلاحیت او از سوی نهادهایی برای حضور در هیئت مدیره تأیید نشده است. سپس به دو نفر دیگر از اعضا «اعظم ویسمه» و «نفیسه زارع‌کهن» طی تماسی تلفنی اعلام شد صلاحیت آنها از سوی این نهادها برای حضور در هیئت مدیره رد شده است. از «پژمان موسوی» دیگر عضو منتخب هیئت مدیره خواسته شده برای حضور در هیئت مدیره تعهد کتبی دهد که او نپذیرفته است». به دنبال این اقدام، حسن نمکدوست استاد روزنامه‌نگاری و منتخب مجمع عمومی و رئیس هیئت مدیره، در بیانیه‌ای نوشت: «همکاران روزنامه‌نگارم خانم‌ها نفیسه زارع‌کهن، اعظم ویسمه و آقای پژمان موسوی، سه منتخب مجمع عمومی انجمن روزنامه‌نگاران با انتشار متنی اعلام کرده‌اند که مقامات امنیتی صلاحیت آنان را برای حضور در هیئت مدیره رد کرده‌اند و آنان را از حق مشروع‌شان محروم». او در ادامه نوشته است: «نظارت بر کژرفتاری‌های درون و بیرون حکومت اصلی بلامنازع و بی‌تردید در میان اصول مسئولیت اجتماعی حرفه روزنامه‌نگاری است. مداخله در امور صنفی روزنامه‌نگاران، به‌خصوص تغییر نتیجه آرای آنان، در تقابل آشکار با موازین مسئولیت اجتماعی و نقض آشکار استقلال حرفه‌ای روزنامه‌نگاری است؛ رفتاری به‌غایت ناصواب و خطرناک علیه حقوق و آزادی رسانه‌ها». نمکدوست در پایان متن خود اعتراضش به این روند را اعلام کرد و گفت: «به‌عنوان یک روزنامه‌نگار به این ردصلاحیت و دخالت در امور نهاد صنفی روزنامه‌نگاران به‌شدت معترضم». اندکی بعد ماشالله شمس‌الواعظین دیگر روزنامه‌نگار شناخته‌شده نیز با دفاع از بیانیه نمکدوست تأکید کرد: «به اطلاع همکاران روزنامه‌نگار در سراسر کشور می‌رسانم اینجانب ماشالله شمس‌الواعظین با متن اطلاعیه جناب آقای دکتر نمکدوست رئیس منتخب انجمن روزنامه‌نگاران استان تهران موافقم و صدای خود را در اعتراض به دخالت در نهاد صنفی روزنامه‌نگاران بلند می‌کنم». به دنبال آن موج اعتراضی نسبت به دخالت نهادهای غیرصنفی در امور روزنامه‌نگاران آغاز شد و بیانیه‌ای با عنوان «در دفاع از استقلال حرفه‌ای روزنامه‌نگاران» منتشر شد که افراد شناخته‌شده‌ای همچون «احمد غلامی»، «سیروس علی‌نژاد»، «سیدفرید قاسمی»، «بهروز بهزادی»، «فریدون صدیقی»، «علی‌اکبر قاضی‌زاده»، «محمد بلوری»، «صادق زیباکلام»، «صالح نیکبخت»، «لیلی فرهادپور»، «ابراهیم رستمیان»، «رضا قوی‌فکر»، «نسرین تخیری»، «علی‌اصغر سیدآبادی»، «مریم باقی»، «لیلا رستگار»، «هادی حیدری»، «سعید شریعتی»، «آزاده محمدحسین»، «نسرین وزیری» ،«مریم مجد»، «زهرا مشتاق»، «محمدرسول صادقی»، «محمد آقازاده»، «مهدی افشارنیک»، «شهاب طباطبایی»، «مسعود مهاجر» و ... آن را امضا کردند و دیگر روزنامه‌نگاران و اهالی رسانه نیز به حمایت و امضای آن پرداختند. در این بیانیه آمده است: «به اطلاع همکاران روزنامه‌نگار در سراسر کشور می‌رسانیم ما نیز هم‌صدا با ماشالله شمس‌الواعظین و دکتر نمکدوست رئیس هیئت مدیره منتخب انجمن روزنامه‌نگاران استان تهران اعتراض خود را به دخالت نهادهای غیرصنفی در نهاد صنفی روزنامه‌نگاران اعلام می‌کنیم». امضای این بیانیه و اعتراض به دخالت نهادهای غیرصنفی و چینش هیئت مدیره انجمن صنفی روزنامه‌نگاران ادامه دارد.

اعتراض اساتید روزنامه‌نگاری

این در حالی است که در بیانیه‌ای جداگانه، استادان روزنامه‌نگاری نیز مخالفت خود را با دخالت نهادها اعلام کردند. در این بیانیه آمده است: «رسانه با یک کلمه تعریف می‌شود؛ «آزادی بیان» لطمه به استقلال حرفه‌ای صنفی روزنامه‌نگاران، این مهم را به محاق می‌برد که نص صریح قانون اساسی است. بنابراین به این وسیله مخالفت خود را با دخالت در مخدوش‌سازی استقلال حرفه‌ای روزنامه‌نگاران اعلام می‌داریم و از متن اعتراض جناب آقای دکتر حسن نمکدوست حمایت می‌کنیم». این بیانیه به امضای استادان بزرگ روزنامه‌نگاری ایران «علی‌اکبر قاضی‌زاده- فریدون صدیقی- مهدی فرقانی- مجید رضاییان- بیژن نفیسی- بهروز بهزادی - سیدفرید قاسمی» رسیده است.

زنان

زنان ایزدی، زنان بی‌سرزمین

ای‌بی‌سی: شکنجه‌گران «رزا برکات» شکست خورده‌اند، اما او هنوز اسیر وحشتی است که بر او تحمیل شده است. او ۱۱ساله بود که اسیر داعش شد و به همراه هزاران زن و دختر ایزدی دیگر در شمال عراق به بردگی گرفته شد. در سال ۲۰۱۴، او از خانواده‌اش در شهر سنجار، جدا شده و به سوریه برده شد. او چندین بار فروخته شد و بارها مورد تجاوز جنسی قرار گرفت. او یک فرزند به دنیا آورد، پسری که از دست داده است. در سال ۲۰۱۹ با شکست داعش او خود را مخفی کرد. با دستگیری جنگجویان داعش، همسران و فرزندانشان به اردوگاه‌های بازداشت منتقل شدند. او آزاد بود، اما نتوانست به خانه برود. به آسوشیتدپرس گفت: «نمی‌دانم چگونه با جامعه‌ام روبه‌رو شوم». برای سال‌ها، داعشیان به او می‌گفتند که در صورت بازگشت هرگز پذیرفته نمی‌شود. او این حرف را باور کرده است. وقتی هویت او مورد تأیید مقامات ایزدی و کردهای سوریه قرار گرفت، دریچه‌ای را به واقعیت‌های پیچیده گشود. این واقعیت که بسیاری از دختران ایزدی تحت حکومت داعش حالا به بلوغ رسیده‌اند. آنها بسیار آسیب دیده‌اند، برای کنارآمدن با گذشته تلاش می‌کنند، در حالی که جامعه ایزدی بر سر نحوه پذیرش آنها اختلاف دارد. فاروق توزو، رئیس خانه امن ایزدی‌ها، که سازمان‌های ایزدی در شمال شرقی سوریه زیر نظر اوست، گفت: «از کودکی که در ۱۲سالگی مورد تجاوز جنسی قرار گرفته و در ۱۳سالگی فرزندی به دنیا آورده است، چه انتظاری دارید. آنها به جایی تعلق ندارند». آسوشیتدپرس معمولا هویت افرادی را که می‌گویند قربانی تجاوز جنسی هستند به صورت علنی افشا نمی‌کند مگر اینکه اجازه دهند. اما برای «رزا برکات» فرقی نمی‌کند هویتش افشا شود. داعش ابتدا او را به یک عراقی فروخت، مردی بزرگ‌تر از پدرش. او با یادآوری‌اش می‌لرزد که چگونه مجبور شده تا همسر آن مرد را «مادر» صدا کند و پس از چند ماه به مرد دیگری فروخته شد. در نهایت، داعشیان به او یک انتخاب دادند: اسلام بیاورد و با یک جنگجوی داعش ازدواج کند یا دوباره فروخته شود. او می‌گوید، تغییر مذهب داد. او با یک لبنانی که برایش انتخاب کرده بودند ازدواج کرد، مردی که غذا و تجهیزات را برای جنگجویان داعش حمل می‌کرد. او گفت: «این مرد از بسیاری بهتر بود». در ۱۳سالگی پسری به نام هود به دنیا آورد. در اوج «خلافت» داعشیان، آنها در شهر رقه، پایتخت داعش زندگی می‌کردند. یک بار به شوهرش التماس کرد تا از سرنوشت خواهران بزرگ‌ترش باخبر شود، خواهرانش مثل او اسیر شده بودند. چندان امیدی به زنده‌بودن پدر و مادرش نداشت. چند هفته بعد، همسرش به او گفت که یکی از خواهرانش را پیدا کرده است، به او عکسی نشان داد از زنی در بازار برده‌فروشی رقه، همان جایی که دختران ایزدی در آن فروخته می‌شدند.

در اوایل سال ۲۰۱۹، زمانی که حکومت داعش در حال فروپاشی بود، برکات به همراه همسرش ابتدا به شهر دیرالزور در شرق سوریه و سپس به شهر بغوز که آخرین پایگاه داعش بود، گریخت. هنگامی که نیروهای دموکراتیک کرد سوریه با حمایت ایالات متحده، بغوز را محاصره کردند، یک گذرگاه امن برای زنان و کودکان ایجاد شد. برکات می‌توانست پا پیش بگذارد و خود را ایزدی معرفی کند و به دنبال امنیت باشد. اما در عوض، هود را در آغوش گرفت و با دیگر همسران داعش از شهر خارج شد. توزو گفت که هنوز بیش از ۲۸۰۰ زن و کودک ایزدی مفقود هستند. برخی روابط خود را قطع کرده‌اند و در حال ساختن زندگی جدیدی در خارج از جامعه هستند و معتقدند که اگر برگردند، کشته خواهند شد. عده‌ای دیگر می‌ترسند فرزندانشان از مردان داعشی را از دست بدهند. جامعه ایزدی عراق، زنانی را که به سنجار بازمی‌گردند مجبور می‌کند تا فرزندان خود را رها کنند. این شرطی است که آنها بتوانند بار دیگر در جامعه پذیرفته شوند. به بسیاری از آنها گفته شد که فرزندانشان توسط خانواده‌های کرد سوری به فرزندی پذیرفته می‌شوند، اما ده‌ها نفر در یتیم‌خانه‌ای در شمال شرق سوریه به سر می‌برند. سرنوشت این کودکان از مباحث مهم جامعه ایزدی است. در سال ۲۰۱۹، شورای روحانیون ایزدی- بالاترین مقام در میان ایزدی‌ها- از اعضا خواست تا تمامی بازماندگان ایزدی از جنایات داعش را بپذیرند. چند روز بعد، شورا تأکید کرد که این تصمیم شامل کودکان متولدشده از تجاوز جنسی داعش نمی‌شود. توزو گفت: «این اشتباه ما است و ما آن را می‌دانیم - به بچه‌ها اجازه ندادیم که پیش مادرانشان بمانند». او تأیید کرد که برخی از زنان ایزدی هنوز در اردوگاه الهول هستند، جایی که ده‌ها هزار زن و کودک از همسران، بیوه‌ها و فرزندان اعضای داعش در آن مستقر هستند. بسیاری از ایزدی‌های مفقودشده در سراسر سوریه و ترکیه پراکنده شده‌اند، برخی دیگر به صورت مخفیانه در شهر حلب سوریه و در دیرالزور زندگی می‌کنند. توزو معتقد است اکثریت آنها ممکن است به استان شورشی ادلب رفته باشند، جایی که القاعده و داعش نیز در آنجا مستقر است. در مارس ۲۰۱۹ برکات پس از خروج از بغوز به همراه سایر زنان داعش، به جای اینکه در یک اردوگاه زندگی کند به روستای مجاور رفت. او با کمک هواداران داعش، در خانه‌ای برای زنان بیوه داعش مستقر شد. از اینجا، داستان برکات با آنچه به مقامات گفته بود، متفاوت است. در ابتدا، او به آنها گفت که پسرش را در ادلب رها کرده است تا در جای دیگری کار پیدا کند. اما او به آسوشیتدپرس گفت که هود در یک حمله هوایی در ادلب کشته شد. ذوقتی تحت فشار قرار گرفت، گفت: «برایم سخت است. نمی‌خواهم در موردش صحبت کنم». او با کمک یک قاچاقچی راهی دیرالزور شد و در نهایت در یک بازار پوشاک کار پیدا کرد و برای یک زندگی جدید در ترکیه پس‌انداز کرد. زمانی که نیروهای امنیت داخلی کرد، او را در خانه قاچاقچیان دستگیر کردند، هنوز آرزو داشت که به ترکیه برود. روزهای زیادی در بازداشت و تحت بازجویی بود. او گفت: «من هر کاری کردم که ایزدی‌بودنم را پنهان کنم». او به بازرسان گفت که اهل دیرالزور است و امیدوار است در ترکیه تحت درمان پزشکی قرار گیرد، اما آنها این حرف او را باور نکردند. وقتی یک عکس از یک زن جوان ایزدی در بازار برده‌فروشی داعش در گوشی موبایلش پیدا شد، مجبور شد توضیح دهد که این زن، خواهرش است. هنگامی که این حقیقت آشکار شد، او را به خانه‌ای امن در روستای برزن در سوریه بردند، جایی که جامعه ایزدی از او استقبال کردند. رزا از استقبال گرم آنها شوکه می‌شود اما هنوز آماده بازگشت به جامعه‌اش نیست، تمام خانواده‌اش یا کشته شده‌اند یا هنوز از آنها خبری نیست. او در حیرت است که چه چیزی برای بازگشت به جامعه‌اش وجود دارد؟

یاد

در مراسم اختتامیه سی‌وهفتمین جشنواره موسیقی فجر

جایزه برترین گفت‌وگوی مطبوعاتی به خبرنگار «شرق» رسید

شرق: مراسم اختتامیه سی‌وهفتمین جشنواره موسیقی فجر، ۲۹ بهمن‌ماه ۱۴۰۰ در تالار وحدت برگزار شد. جایزه موسیقی و رسانه برای سومین سال پیاپی، بخشی از مهم‌ترین و معتبرترین جشنواره موسیقایی کشور بود. یونس شکرخواه، امیر عبدالرضا سپنجی، آروین صداقت‌کیش، مریم قره‌سو، ویدا همراز، نرگس ذاکرجعفری، ایلناز رهبر و سعید میرمحمدصادق، اعضای هیئت داوران این جایزه بودند. پس از انتشار فراخوان، ۸۵ اثر به صورت نوشتاری و شنیداری دریافت شد و در نهایت شش اثر در بخش نوشتاری و یک اثر در بخش شنیداری به عنوان برگزیده انتخاب شدند. در بخش گفت‌وگوی مطبوعات، سارا حیدرنژاد از روزنامه «شرق» برای مصاحبه با صدیق‌تعریف با تیتر «دردا که جز به مرگ نسنجند قدر مرد» برگزیده شد و جایزه برترین گفت‌وگوی موسیقایی مطبوعات در سال ۱۴۰۰ را دریافت کرد. در بخش خبرگزاری‌ها نیز علیرضا سعیدی از خبرگزاری مهر، منتخب گفت‌وگوی برتر بود.

سارا حیدرنژاد، خبرنگار روزنامه «شرق» به مناسبت سالگرد محمدرضا لطفی، موسیقیدان پرآوازه ایران‌زمین، گفت‌وگویی با صدیق‌تعریف انجام داد که به‌عنوان بهترین گفت‌وگوی مطبوعاتی سال انتخاب شد.

یادداشت

این شوخی را با قانون نکنید!

سامان موحدی‌راد

دو هفته از رویداد ترسناک اهواز می‌گذرد. یک پله جدید در «زن‌کشی» در ایران که با چاشنی «غیرت» و «ناموس» گره خورده است. حالا که کمی از دیدن آن ویدئوی ترسناک و آسیب‌های بعد از آن فاصله گرفته‌ایم بد نیست ماجرا را یک بار دیگر با هم مرور کنیم. دختری در ۱۲سالگی به عقد پسرعموی خود در می‌آید و از او صاحب فرزند می‌شود.

در ۱۷سالگی وقتی برای دومین بار باردار بوده از ایران فرار می‌کند و در ترکیه درگیر ماجراهایی می‌شود. با وساطت خانواده به ایران بازمی‌گردد و بعد از آنکه به پدرش پیشنهاد می‌شود او را بکشد به دست شوهر و برادرش کشته می‌شود و سرش را از بدن جدا می‌کنند. در خیابان با سر بریده‌شده راه می‌روند و با لبخند افتخار فیلم می‌گیرند! اگر دو سال پیش فکر می‌کردیم عملی فجیع‌تر از اینکه رضا پدر رومینا انجام داد امکان‌پذیر نیست حالا با سلسله اقدامات سجاد همسر مونا وارد فاز جدیدی از این ماجرا شده‌ایم. پرواضح است که با توجه به عدد قتل‌های رخ‌داده در همین دو سال و در پناه بی‌عملی درخصوص مجازات‌های بازدارنده باید در سال‌های بعد شاهد رویدادهای ترسناک‌تر هم باشیم. فعلا هر چقدر که در یک طرف با پیشرفت شیوه‌های قتل و بالارفتن دوز خشونتش مواجه هستیم در این سو اقدامی بازدارنده نمی‌بینیم. کما اینکه در روزهای اولی که جامعه در شوک وحشتناک این رویداد به سر می‌برد عمده واکنش‌ها به برخورد با وب‌سایت منتشرکننده این ویدئو مربوط بود نه خود حادثه یا ریشه‌های آن. البته که به نظرم انتشار ویدئوی این رویداد کاری غیراخلاقی از سوی هر رسانه‌ای می‌تواند باشد ولی آن مجموعه رسانه‌ای عملی «غیرقانونی» انجام نداده بودند ولی بهترین قربانی بودند برای تغییر جهت بحث‌ها درباره این حادثه!

موج دوم واکنش‌ها اما مثل همیشه شبکه‌های اجتماعی و فضای مجازی را هدف قرار داده بود و آن را عاملی بر چنین رویدادی می‌دانست. اینکه بنا به روایت‌ها مونا در شبکه‌های اجتماعی با مردی سوری طرح دوستی ریخته و از ایران گریخته از نظر این دوستان عامل ریشه‌ای رخ‌دادن چنین رویدادی است و در مقابل آن ازدواج یک دختر بچه ۱۲ساله و مادرشدنش در ۱۳سالگی هیچ وزنی در این رویداد نداشته است. نکته ناراحت‌کننده اما اینجا بود که عمده واکنش‌ها به این رویداد از سوی نمایندگان مجلس و قانون‌گذاران ایرانی چیزی شبیه به همانی بود که چند سال پیش و بعد از قتل رومینا گفته شده بود. فاطمه قاسم‌پور نماینده محلس در دور یازدهم همین چند روز پیش در واکنش به قتل مونا حیدری در حساب توییتری‌اش نوشت: «بررسی نهایی لایحه حمایت از زنان در برابر خشونت در کمیته تخصصی به پایان رسیده و بعد از بررسی بودجه ۱۴۰۱، با توجه به تصویب فوریت لایحه در مجلس، بدون نوبت در کمیسیون اجتماعی و صحن مجلس بررسی خواهد شد».

این در حالی است که اگر در اخبار چند سال اخیر هم جست‌وجو کنید می‌بینید که مسئولانی مدعی شده‌اند که «قتل رومینا تصویب لایحه منع خشونت علیه زنان را تسریع کرد». به نظر می‌رسد هر چند وقت یک بار با وقوع یک فاجعه نمایندگان و مسئولان به یاد می‌آورند که حتی روی کاغذ هم شده باید در این مسیر گامی بردارند و ادعاهایی می‌کنند. اما نتیجه چیزی نیست جز تکرار فجیع‌تر حادثه. در واقع چشم‌بستن بر واقعیت اصلی و تلاش‌های کوچک در اطراف آن مسئله‌ای است که ما را می‌ترساند. به خاطر اینکه چنین واکنش‌هایی نشان می‌دهد که تا چه میزان تلاش می‌شود واقعیت دیده نشود و از آن فرار کرد. در این میان اما نگاه برخی نمایندگان مجلس هم به روح قانون تأمل‌برانگیز است. برای نمونه در سلسله واکنش‌های این روزها به قتل مونا حیدری، فاطمه رحمانی، عضو هیئت رئیسه فراکسیون زنان و خانواده مجلس شورای اسلامی گفته بود: «این قبیل از موضوعات که اتفاق می‌افتد صرفا قانون بازدارنده از تکرار این‌گونه رفتارها بدین معنی که دیگر شاهد تکرار آن نخواهیم بود، نیست». این دیگر عجیب‌ترین شوخی با «قانون» توسط یک «قانون‌گذار» است.

شواهد نشان می‌دهد که در قتل‌های اخیر قاتلان با توجه به اطلاع از میزان مجازات‌شان دست به قتل زده‌اند. کما اینکه رضا پدر رومینا قبل از انجام قتل با یک وکیل مشورت کرده بود! شاید چنین اظهارنظری به خوبی به ما بفهماند که نگاه نمایندگان مجلس به مسئله قانون و قانون‌گذاری چگونه است. کسی که روح قانون را نشناسد و ظرفیت‌های آن را نداند چنین اظهارنظری یا در واقع چنین شوخی‌ای با قانون می‌کند.

زیر آسمان ایران

افتتاحیه رسمی کرسی یونسکو در مخاطرات زمین‌شناختی

مراسم افتتاحیه رسمی کرسی یونسکو در مخاطرات زمین‌شناختی ساعت ۱۳ چهارم اسفند بر عرشه کشتی کاوشگر خلیج فارس به‌صورت ویدئوکنفرانس با حضور میهمانانی از سراسر جهان آغاز می‌شود. در حاشیه این اتفاق و تبادل نظر و ایده دوروزه، هم‌زمان دانشمندان حوزه زمین‌شناسی، اقیانوس‌شناسی، زلزله‌شناسی و باستان‌شناسی، اساتید و پژوهشگران بنام دانشگاهی و مراکز پژوهشی از سه قاره اقیانوسیه، آسیا و اروپا در کنار میهمانانی از مقامات یونسکو از پاریس و کمیسیون ملی یونسکو و خوشه منطقه‌ای یونسکو در ایران، ژئوپارک جهانی قشم، رؤسای دانشگاه‌ها، مقامات ملی و استانی و همین‌طور منطقه آزاد قشم و مطبوعات در این مراسم طی روزهای سوم و چهارم اسفندماه در جزیره قشم از ویژگی‌های یگانه و قابل توجه این مراسم است. جزئیات برنامه دوروزه بازدید از ژئوپارک جهانی قشم و همین‌طور مراسم رسمی افتتاحیه بر عرشه کاوشگر خلیج فارس در تنگه هرمز به‌طور گسترده در ماهنامه الکترونیکی یونسکو، وبگاه خبری کمیسیون ملی یونسکو در ایران و پژوهشکده علوم زمین قابل دسترسی است. همچنین امکان حضور در وبینار (https://www.skyroom.online/ch/inioas/cgha) برای همه علاقه‌مندان علم و دانش در جای‌جای کشور امکان‌پذیر خواهد بود. دکتر «حمید نظری» عضو هیئت‌علمی پژوهشکده علوم زمین و رئیس کرسی یونسکو در این باره به «شرق» می‌گوید: «از همه اندیشمندان صمیمانه دعوت می‌کنیم که از طریق تارنمای بالا، افزون بر شرکت در مراسم افتتاحیه که فرصتی برای پیوندهای علمی و تبادل‌نظر خواهد بود، در آغازین سال‌های سومین دهه از سده بیست‌ویکم با گشودن دریچه امیدی بر امکان ورود ایران‌زمین در شکل‌دهی شبکه بین‌المللی از مراکز تحقیقاتی و دانشگاهی نسل پنجم با ما همراه باشید. بی‌تردید درک درست از این رویداد ارزشمند در اخذ کرسی جهانی یونسکو با توجه به توانایی‌های بین‌المللی و ساختاری کرسی‌ها و دانشگاه‌های همزاد در بازسازی ساختاری، توسعه، نوگرایی و به‌روزآمدی می‌تواند نقطه عطفی در هدایت علمی و دمیدن روح امید در کالبد جامعه زمین‌شناسی کشور به شمار آید». تصویب نهایی نخستین کرسی جهانی یونسکو در حوزه علوم زمین کشور با نام برآورد مخاطرات زمین‌شناختی ساحلی (Coastal Geo-Hazard Analysis) در تاریخ ۳ دسامبر ۲۰۲۱ با شماره۱۶۰/۲۱/ED/FLI از سوی بخش آموزش یونسکو به‌طور رسمی به پژوهشکده علوم زمین، سازمان زمین‌شناسی و اکتشافات معدنی کشور برای یک دوره چهارساله (قابل تمدید) اعلام و ابلاغ رسمی شد.

چهره هفته

عبدالحسین روح‌الامینی با این اظهارنظر «چهره هفته شرق» شد

توقع مردم زیاد شده، قبلا از دستشویی مشترک استفاده می‌کردند

در حوالی سالگرد پیروز انقلاب اسلامی دو نماینده مجلس از بالارفتن سطح توقع مردم ایران سخن گفتند. عبدالحسین روح‌الامینی، نماینده مردم تهران و سیدجواد حسینی‌کیا، نماینده مردم سنقر، با اظهارنظرهایی درباره کیفیت زندگی مردم، آنها را پرتوقع خواندند. در این میان کاربران «شرق» در یک نظرسنجی اینستاگرامی، روح‌الامینی را به‌عنوان چهره هفته انتخاب کردند. عبدالحسین روح‌الامینی در برنامه تلویزیونی «سلام تهران» به گزارش‌ها و تصاویری اشاره می‌کند که از زندگی دو خانواده در یک اتاق با یک پرده حائل منتشر شده است. او با اشاره به وضعیت اسکان چنین خانواده‌هایی می‌گوید که در گذشته خانه‌دارشدن راحت نبود و افراد در فضاهای اشتراکی با والدین‌شان زندگی می‌کردند تا بتوانند صاحب خانه شوند و راضی هم بودند. او در ادامه اشاره می‌کند که در حال حاضر توقع مردم زیاد شده و همه به دنبال داشتن خانه مستقل هستند؛ در حالی که در گذشته همه از دستشویی مشترک استفاده می‌کردند و راضی هم بودند. سیدجواد حسینی‌کیا هم در تشریح دستاوردهای انقلاب در روستای نورآباد سنقر گفت: سالی یک مرتبه برنج می‌خوردیم، نصفش رشته بود، خورش هم نداشت، الان کسی نیست که لااقل هفته‌ای یک بار برنج نخورد. عبدالحسین روح‌الامینی ۶۸ درصد و حسینی‌کیا ۳۲ درصد آرای کاربران «شرق» را به خود اختصای دادند. نظرسنجی چهره هفته «شرق» هر پنجشنبه در حساب اینستاگرام روزنامه برگزار می‌شود و با یک نظرسنجی ۲۴ساعته و با آرای کاربران اینستاگرام «شرق» انتخاب می‌شود.

sharghdaily1